

gerne skal godkendes af ministeren, såfremt kompetencen hertil ikke er delegeret til amtsrådet efter § 20.

Ofte vil en ejer bekoste undersøgelser og afværgeforanstaltninger med henblik på en frigivelse af depotet, jf. § 16. Det vil derfor være i ejerens interesse, at myndighederne følger det arbejde, der udføres på depotet.

Bestemmelsen om fritagelse for en række godkendelser og tilladelser, jf. § 22, gælder også for disse undersøgelser og afværgeforanstaltninger. I forbindelse med denne bestemmelse er det særlig vigtigt, at følgegrupperne nøje påser, at projekterne er forenelige med de hensyn, der varetages af anden lovgivning.

Ad § 5

Bestemmelsen i § 5, stk. 1, svarer til den gældende lovs § 5, stk. 1, med konsekvensrettelse som følge af lovens udvidede anvendelsesområde.

I § 5, stk. 2, tilføjes i forhold til den gældende lovs § 5, stk. 2, at miljøministeren efter drøftelse med amtsrådet kan beslutte, at der skal foretages yderligere undersøgelser også af andre arealer.

Da en forurening ofte vil have bredt sig ud over den oprindeligt forurenede grund, kan det være hensigtsmæssigt at foretage undersøgelser og etablere afværgeforanstaltninger på flere ejendomme samtidig. Der kan også være tale om at undersøge et større område og herunder flere depoter under ét, såfremt det f.eks. gennem grundvandsundersøgelser er konstateret, at grundvandet er forurenede f. eks. under en hel bydel. Det kan i denne forbindelse være nødvendigt at behandle et depot, der måske ikke isoleret betragtet ville være højt prioriteret.

Ad § 6

Bestemmelsen svarer til den eksisterende lovs § 6, men med konsekvensrettelse som følge af den ændrede opgavefordeling, jf. § 7.

Ad § 7

Ved den nugældende lovs administration har det vist sig uhensigtsmæssigt at sprede forpligtelser og opgaver til både amtskommuner, kommuner og Miljøministeriet. Det foreslås derfor, at de store opgaver samles i amtskommunerne og Miljøministeriet, og at amtskommunerne således overtager de kommunale opgaver efter loven, bortset fra visse opgaver, der kan udføres samtidig med kommunernes forpligtelser som primær miljøtilsynsmyndighed.

Det er fortsat meningen, at amtskommunerne og miljøministeren i fornødent omfang bør inddrage de kommunale forvaltninger, især hvor et lokalkendskab er nødvendigt.

Det præciseres endvidere i § 7, stk. 1, at amtskommunerne er forpligtede til at drive og tilse arealer, der er overtaget efter § 13, stk. 1, herunder at udføre en grundejers vedligeholdelses- og renholdelsespligt. De overtagne arealer tilhører miljøministeren, og udgifter, som amtskommunerne afholder i forbindelse med driften, vil derfor mod fornøden dokumentation blive refunderet af miljøministeren. De arealer, der er eksproprieret eller overtaget af amtsrådene som følge af delegation, tilhører amtsrådene. Udgifter i forbindelse med disse affaldsdepoter afholdes af amtsrådene.

Ad § 8

§ 8 svarer til den gældende lovs § 8 dog med konsekvensrettelser på grund af den foreslåede ændring i opgavefordelingen, som anført i bemærkningerne til § 7.

Ad § 9

Bestemmelsen i § 9, stk. 1 og 2, svarer til den gældende lovs regler i § 9, stk. 1 og 2, med den tilføjelse, at foranstaltninger efter loven, jf. herved f. eks. § 12, kan foretages uden retskendelse. Der er kun tale om at præcisere, at myndighedernes tiltag efter loven sker uden retskendelse. Endvidere foreslås det, at embedslægeinstitutionen bliver omfattet. Dette gøres, fordi vurderingen af den sundhedsmæssige betydning af en jordforurening ofte nødvendiggør, at embedslægen ved selvsyn danner sig et overblik over forholdene.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 49, stk. 3, som fastslår, at politiet kan yde bistand, såfremt f. eks. en ejer skulle nægte myndighederne adgang til en ejendom.

Ad § 10

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 10, dog er sidste pkt. ændret som en konsekvens af det foreslåede udvidede anvendelsesområde for loven.

Ad § 11

Den gældende lovs § 11 pålægger kun amtskommunerne at give ejere/forurenere underretning, før undersøgelser af et depot påbegyndes. Miljøstyrelsen har imidlertid i skrivelse af 23. oktober 1985 anbefalet amtskommunerne, allerede ved depotets registrering, at give ejere oplysning om registreringen. Da ejeren har krav på at vide, hvorvidt der på ejendommen findes forurenende deponeringer, foreslås hermed en bestemmelse i § 11, stk. 1, om, at amtsrådet samtidig med registrering af depotet skal give en ejer oplysning herom. Registreringen regnes fra det tids-